

Konspekt spotkania

Przygotowanie darów

Przygotowanie do spotkania:

Zastanówcie się i przynieście na spotkanie to wszystko, co jest cenne w Waszym życiu. Niech każda osoba wybierze pięć propozycji. Może to być przedmiot, osoba, cecha itp. Jeśli czegoś nie da się przynieść, zapisz na kartce.

Spotkanie:

Osoba prowadząca wprowadza w treść spotkania takimi lub podobnymi słowami: „Zgromadziliśmy wiele przedmiotów/wypisaliśmy wiele rzeczy na kartkach, które są dla nas cenne. Z pewnością trudno było wybrać to, co faktycznie jest istotne. Każdy z osobna najlepiej zna wartość tego, co przyniósł. Dla jednego przyniesiony przedmiot może być bardzo cenny, dla innego bezwartościowy. Proszę teraz, aby każdy powiedział, dlaczego akurat wybrał te rzeczy i w jakim stopniu są one przydatne?”

Następnie po wymianie zdań każdy z przedstawionych przez siebie propozycji musi wybrać tylko jedną, najważniejszą. Ponowione zostaje pytanie o to, dla czego akurat ta rzecz/osoba/cecha itp. jest najcenniejsza?

Wybrana osoba odczytuje fragment Ewangelii:

(Łk 10,38-42)

Jezus przyszedł do jednej wsi. Tam pewna niewiasta, imieniem Marta, przyjęła Go w swoim domu. Miała ona siostrę, imieniem Maria, która usiadłszy u nóg Pana, słuchała Jego słowa. Marta zaś uwijała się około rozmaitych posług. A stanąwszy przy Nim, rzekła:

— Panie, czy Ci to obojętne, że moja siostra zostawiła mnie samą przy usługiwaniu? Powiedz jej, żeby mi pomogła.

A Pan jej odpowiedział:

— Marto, Marto, martwisz się i niepokoisz o wiele, a potrzeba mało albo tylko jednego. Maria obrała najlepszą część, której nie będzie pozbawiona.

Odpowiedzcie wspólnie na pytania do fragmentu Ewangelii:

1. Jakie wartości wydają się najistotniejsze dla MARTY i MARII w przedstawionej scenie? (odp. Marta – służba, Maria – słuchanie Jezusa)
2. Która postawa – MARTY czy MARII – jest Ci bliższa? Powiedz, dlaczego.
3. „martwisz się i niepokoisz o wiele, a potrzeba mało albo tylko jednego” – jak myślisz, w jaki sposób te słowa odnoszą się do PRZYGOTOWANIA DARÓW w czasie Eucharystii?

(odp. Najważniejszym darem jest nasze życie/serce, które oddajemy Panu Bogu)

4. Co możemy otrzymać w zamian, kiedy oddajemy Bogu nasze życie, jako dar?

(odp. Błogosławieństwo, szczęście, owoce Ducha Świętego, siłę do dawania świadectwa itp.)

Podsumowanie:

Odczytajcie na głos i spróbujcie sobie wyobrazić sobie wizję Przygotowania Darów wg Cataliny Rivas:

„Patrz. To są Aniołowie Stróżowie wszystkich ludzi, którzy są tutaj. To jest moment, kiedy twój Anioł Stróż zanosí twoje ofiary i prósy przed Ołtarz Boga.”

Byłam zdumiona, bo te istoty miały tak piękne twarze, tak promieniujące, że nie można sobie tego wyobrazić. Ich oblicza były bardzo piękne, niemalże z kobiecymi rysami; budowa ciała, ręce, postawa były męskie. Ich bosc stopy nie dotykały podłogi, jakby się prześlizgiwały. Procesja była bardzo piękna. Niektórzy z nich niesli coś, jakby złote misy z czymś, co lśniło jak złociste światło. Matka Boża powiedziała:

„To są Aniołowie Stróżowie ludzi, którzy ofiarują tę Mszę Świętą w wielu intencjach, tych którzy są świadomi co znaczy ta celebracja. Oni mają coś do ofiarowania Bogu (...) Ofiaruj siebie w tej chwili... ofiaruj swoje smutki, bóle, nadzieje, radości, prósy. Pamiętaj, że Msza Św. ma nieskończoną wartość. Dlatego bądź hojna w ofiarowaniu i proszeniu.”

Za pierwszymi Aniołami szli następni, którzy nie mieli niczego w rękach; szli z pustymi rękami. Maryja powiedziała:

„To są Aniołowie ludzi, którzy są tutaj ale nigdy niczego nie ofiarują. Nie są zainteresowani tym, by przeżywać każdy moment Mszy Św. i nie mają darów, by je zanieść przed Ołtarz Boga.”

Na końcu procesji szli inni Aniołowie, którzy byli raczej smutni, z rękami złożonymi do modlitwy, ale ze spuszczoneymi oczami.

„To są Aniołowie Stróżowie ludzi, którzy są tutaj ale nie chcą być, to znaczy ci, którzy zostali zmuszeni do przyjścia, którzy przyszli z obowiązku ale bez żadnego pragnienia uczestniczenia we Mszy Św. Aniołowie idą smutni, ponieważ nie mają nic do zanieśienia przed Ołtarz poza własnymi modlitwami. Nie zasmuczajcie swojego Anioła Stróża. Proście o wiele, proście o nawrócenie grzeszników, o pokój w świecie, za waszych sąsiadów, za tych, którzy proszą was o modlitwę. Proście, proście o wiele, ale nie tylko za was samych, ale także za wszystkich. Pamiętajcie, że ofiara która najbardziej podoba się Panu jest ta, kiedy ofiarujecie siebie samych jako ofiarę całopalną, tak żeby Jezus mógł zstąpić i przekształcić was przez swoje zasługi. Co wy macie do ofiarowania Ojcu sami z siebie? Nicość i grzech. Ale ofiarowanie siebie samego złączone z zasługami Jezusa podoba się Ojcu.”

Widok tej procesji był tak piękny, że trudno byłoby porównać go z czymkolwiek. Te wszystkie niebiańskie istoty pochylające się przed ołtarzem, niektóre zostawiające swoje ofiary na podłodze, inne pochylające się z czołem prawie dotykającym ziemi. Skoro tylko przybyły do ołtarza, zniknęły mi z oczu.

Odmówcie wspólnie modlitwę

Panie, ofiaruję wszystko czym jestem, wszystko co posiadam, wszystko co mogę. Kładę wszystko w Twoje Ręce. Kształtuj tę małą istotę, którą jestem. Przez zasługi Twojego Syna przekształć mnie, Wszechmogący Boże. Proszę Cię za moją rodzinę, moich dobroczyńców, za każdego członka Kościoła, za wszystkich, którzy walczą przeciwko nam, za tych, którzy polecają się moim ubogim modlitwom. Naucz mnie kłaść moje serce jakby na ziemi przed nimi, żeby mogli iść bardziej miękko. Oto jak modlili się Święci; oto jak pragnę, byście wszyscy robili.

